

ето трѣбаше да бжде за дѣшата, то не става. И отъ оныя храни, които изадатъ къчетата, които дръго не знайтъ, освѣнь да ханйтъ, или да ланйтъ, не вѣше ли по добръ да са насыти гладното домородіе на оногова сироманъ? Нъ тѣи иска свѣтътъ, и то става; онава, което трѣбаше да бжде за дѣшата, то не става. И колкото пары са пръскатъ по позорища, и бадлища, не вѣше ли по добръ, да са даватъ по черквы, и училища? Ёй, дѣманъ. Нъ тѣи иска свѣтътъ, и то става; онава, което трѣбаше да бжде за дѣшата, то не става. И сичкыти искатъ да подражаватъ златъ царь Яхава, който въ гладно време са трѣдеше, да прехрани коньеты, и мѣлетата си, а никой ли неце, да подражае добріатъ домостроитель Явдіа, който са погрижи, и нахрани сто гладны Пророка? Тѣи иска свѣтътъ, и то става; онава, което иска дѣшата, то не става. И сичко ли има да изда тѣи животны, тѣлото, въ гозвы, и украшеніа, а пакъ дѣшата нищичко въ една малка милостиница? О обида чловѣческа! О нещастіе на дѣшата! и тѣи дѣшата ти са изгѣва отъ глада на едно добро дѣло, о чловѣче, а тебе не та ли е грижа? И още ты са свѣтѣвашъ, и трѣдишь са, за да нахранишь животны, които никакъ не познаватъ доброто ти; ты трѣбаше да правишь свѣсемъ противното, казва ти великій Василій. За нищо дръго не трѣба да са грижишь, нъ да са грижишь, и да са трѣдишь само за дѣшата. „Чтѣ йно оубо сотвориши, неже всако прѣзднство ѿ дръгыхъ: да бы ѿ единой тѣчию дѣши прилѣжаніе тебѣ имѣти!“

Расплатый ми Исусе, Сыне на Бога живаго, Ты си далъ дыханіе то си, за да създадешъ таа дѣша: проліалъ си крѣвъ-та си, за да ѿискуишь: направилъ си кпалницата на Божественното Кръщеніе, за да ѿомыешъ: Приготвилъ си Трапезата на пречистыты твои Тайнства, за да ѿнапитаешъ: Съградилъ си тѣка Черква, за да ѿосветишь: тамъ Рай, за да ѿнаправишь блаженна: Ты си направилъ сичко, щото бы могла да направи Твоята крайна благость, за да спасишь таа дѣша; а ный правимъ сичко, щото бы могла да направи крайната наша злоба, за да ѿпогѣвимъ! Дано не бжде това, вѣчный женише, на нашыты дѣшы, дано не бжде! По-добръ нека изгѣвимъ сичко дръго, и нека придобыемъ дѣшата; комото, ако придобыемъ еднъждъ, придобыли смы ѿвынагы; защото: „Кѣа полза чловѣкъ, аще привѣршетъ мѣръ весь, и ѿщетитъ дѣшѣ